

Chủ đề: *Chớ sợ sự kinh khiếp xảy đến thịnh linh, cũng đừng kinh hãi lúc sự tàn hại giáng trên kẻ ác; Vì Đức Giê-hô-va là nơi nương cậy của con.....*

Trọng tâm: Trong cuộc sống của loài người xác thịt trong thế gian này từ sau khi A-đam thứ nhất phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, thì sự rửa sả đã giáng trên đất này theo sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời và sự rửa sả này sẽ còn cho tới khi trái đất không còn nữa. Vậy nên, khi người tin Chúa còn sống trên đất này, thì sẽ phải thấy bão tố, lụt lội, chiến tranh, cùng những sự gian ác hoành hành trên đất này, vì quyền lực của ma quỷ đã và đang cầm buộc những người đã vì cơ tội lỗi của tổ phụ truyền lại khi những người đó chưa nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jê-sus Christ, vì cơ họ không tin hoặc chưa được biết đến Danh Đức Chúa Jê-sus Christ. Nhưng đối với những người đã tin đến Danh Đức Giê-hô-va (trong giao ước cũ) và những người tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ trong giao ước mới đã nhận biết Lễ thật thì phải luôn tỉnh thức về các Lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán và được chép trong Kinh Thánh, vì Lời Đức Chúa Trời hằng còn đến muôn đời. Có những tai hoạ xảy đến trong thế gian này có liên quan đến cuộc sống của chúng ta, như chiến tranh, thiên tai, bệnh dịch... không phải giáng trên chúng ta, mà là cho thế gian này, nhưng chúng ta sẽ chịu sự ảnh hưởng của những sự đó. Và đó là lý do Hội Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ phải cầu nguyện cho các vua, các bậc cầm quyền, vì nhờ các lời cầu nguyện của dân sự mà Đức Chúa Trời thương xót thế gian này. Chân được chép đây là nói về tâm trí của người tin Chúa phải tỉnh thức về mọi công việc chúng ta sẽ làm hoặc phải làm khi linh hồn chúng ta còn sống trong thân thể xác thịt này, thì phải cầu xin Đức Thánh Linh ban cho sự thông sáng để hiểu biết những sự mình được thấy, được nghe mà nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời. Chớ sợ hãi, vì các môn đồ của Chúa Jê-sus đã từng sợ hãi khi Chúa đang ngồi dựa mạn thuyền mà ngủ và khi Chúa Jê-sus đã quở gió và biển và những sự đó phải yên lặng bởi mạng lệnh của Chúa Jê-sus, thì Ngài đã hỏi lại các môn đồ của Ngài rằng: *sao các người sợ, chưa có đức tin sao?* Theo bản năng của thân thể (tâm trí) xác thịt thì mọi người đều sợ hãi khi những sự mang tính nguy hiểm, đe dọa hoặc mạng sống, hoặc công việc của người ta, thì người ta thường sợ hãi, vì họ chưa nhận được giá cứu chuộc và họ không nhìn biết Đức Chúa Trời. Còn đối với người tin Chúa, nhất là đã nhận biết Lễ thật và được ấn chứng của Đức Thánh Linh, thì phải yên lặng, chớ sợ hãi, vì chúng ta thuộc về Đức Chúa Jê-sus Christ và những sự như tai hoạ đó xảy ra không phải vì cơ chúng ta, nhưng vì sự công bình mà Đức Chúa Trời làm công việc đó đối với loài người thế gian này. Khi chúng ta nhận biết thân phận thật của mình thuộc về Chúa, thì chúng ta phải sống có trách nhiệm với Đấng đã cứu chuộc mình, đó là trong mọi hoàn cảnh dù có khó khăn thế nào mặc dầu, vẫn giữ lòng mình thanh sạch ở trước mặt Chúa và luôn dâng lời tạ ơn Chúa

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 28; Thi-Thiên 23;

Chủ đề: *Chớ từ chối làm lành (Nguyên văn: **Đừng từ chối làm điều tốt**) cho kẻ nào xứng đáng, miễn là tay con có quyền làm điều ấy.*

Trọng tâm: Điều tốt bao hàm nhiều khía cạnh, như làm vui lòng, làm cho dễ chịu, làm cho được vui mừng, làm cho được thành công, có giá trị tốt hoặc là vật chất hay ý tưởng, giúp đỡ hoặc về tinh thần, hoặc để giải quyết công việc, cho mượn, cho vay... là những sự mà người ta đang cần sự trợ giúp hoặc về tinh thần, hoặc về công việc, hoặc sự chỉ dẫn, hay là sự cần được mách bảo mà mình có khả năng làm được điều đó cho những người xứng đáng được giúp đỡ. Câu 27 được chép đây là có điều kiện mà người tin Chúa phải suy gẫm, đó là cụm từ **Chớ từ chối** nghĩa là một lời nhắc nhở mang tính ra lệnh chứ không phải là một lời khuyên. Khi mắt chúng ta nhìn thấy, tai chúng ta nghe được các thông tin hay lời nói của mọi người chung quanh mình mà chúng ta sẽ không phải chú ý hết mọi sự đó, nhưng nếu có sự mang tính phải chú ý, thì hãy nhạy bén với những sự mách bảo của Đức Thánh Linh về những sự đó và nếu được Chúa cảm động mình làm điều gì mà mình có thể làm được hoặc có liên quan đến, thì chúng ta phải nhận biết thân phận mình có liên quan đến điều đó như thế nào và nếu thuộc về quyền hạn, trách nhiệm, khả năng mình có thể giải quyết được hoặc giúp đỡ được, thì chớ bỏ qua, vì mọi sự chúng ta làm cũng là sự gieo vãi, đến kỳ chúng ta sẽ gặt điều chúng ta đã gieo, hoặc tốt hoặc không tốt. Lời Chúa chép: **Chớ từ chối**, có nghĩa là người ta có nhờ cậy mình, hoặc muốn được giúp đỡ và như chúng ta đã đối diện với sự yêu cầu của người khác và chúng ta sẽ phải cân nhắc trong sự hiểu biết về vấn đề đó, nên việc đầu tiên và trước hết chúng ta phải làm đó là: Cầu hỏi Chúa ngay trong tâm trí mình, vì Lời Chúa có chép: **Ta yêu mến những người yêu mến Ta, Phàm ai sớm tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta, và Hãy kêu cầu Ta, Ta sẽ trả lời cho; Ta sẽ tỏ cho người những việc lớn và khó, là những việc người chưa từng biết.** Đức Chúa Trời cai trị mọi sự, vì thế cho nên chớ ngạc nhiên, chớ nghi ngờ, vì mọi sự đều xảy ra trong sự cai trị của Đức Chúa Trời. Nếu được Chúa cảm động hành động thế nào, thì hãy làm theo điều mình đã được Chúa cảm động. Đức Chúa Trời là Đấng công bình, nên chúng ta phải nhạy bén về mọi sự có liên quan đến mình, vì có thể điều mình giúp đỡ người khác cũng là điều mình sẽ cần được người khác giúp đỡ lại trong tương lai gần. Hãy nhớ chuyện Đức Chúa Trời mạng lệnh cho Áp-ra-ham dâng con một của người làm của lễ thiêu cho Đức Giê-hô-va. Người không hỏi lại Chúa tại sao lại phải làm điều đó?

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 22; Giê-rê-mi 33; Mác 9;

Chủ đề: *Nhược bằng con có tại nơi con vật kẻ lân cận cầu xin, thì chớ nói với người rằng: **Hãy đi và trở lại, ngày mai ta sẽ cho người.***

Trọng tâm: Trong cuộc sống của người tin Chúa phải luôn tỉnh thức về con người cũ của mình, nghĩa là phải cẩn thận về tâm trí của con người cũ là hay nói dối và đó là tội nguyên của loài người xác thịt bị ma quỷ cai trị, vậy nên phải mau nghe, chậm nói. Hãy chậm trả lời với những câu hỏi của người khác mà không phải là người thân của mình, vì Lời Chúa chép đây là kẻ lân cận (**thy neighbour**) nghĩa là hàng xóm, người quen và như vậy là những người có thể biết mình có điều này hay điều kia nên mới hỏi. Nếu biết điều mình phải làm (nghĩa là không thể từ chối), thì hãy vui vẻ mà giúp người ấy, đừng nghĩ rằng mình sẽ cho nhưng không phải bây giờ! Vì nếu Đức Chúa Trời không cho phép thì điều đó không xảy ra, vậy nên hãy vì Danh Chúa mà làm điều tốt cho người khác, đừng nghi ngờ hay phán xét, vì Đức Chúa Trời là Đấng Biết và Làm Chứng biết rõ mọi sự trong lòng của người ta. Dầu vậy, chớ cứng nhắc về việc Lời Chúa đã chép, vì chữ có chép ở đầu câu 28 này mang ý nghĩa của sự có dư dật chứ không phải là chỉ có ít mà thôi. Một số người thường áp đặt Lời Chúa để bắt bẻ người khác theo ý của mình và khi chúng ta đối diện với mọi vấn đề trong cuộc sống có liên quan đến những người khác, thì hãy nhận biết thân phận mình, mối quan hệ giữa mình với những người có liên quan như thế nào trước luật pháp của Đức Chúa Trời. Trong câu 28 này chép rõ là kẻ lân cận, người hàng xóm láng giềng, nghĩa là mối quan hệ không đơn giản như những người thân trong hệ thống gia đình mình, vì ma quỷ sẽ thường sử dụng những người hàng xóm, là kẻ lân cận (*mà không tin kính Chúa*) để làm công cụ sàng sảy người tin Chúa. Vậy nên hãy tỉnh thức trong mối quan hệ với những người hàng xóm trong mọi hoàn cảnh, vì họ sẽ phải là người bênh vực mình, bảo vệ mình, chứ đừng để họ trở thành người ghen ghét mình. Hãy khôn khéo trong mối quan hệ với những người lân cận mình và như vậy, mình phải là người bảo vệ họ, bênh vực họ và giúp đỡ họ khi mình có cơ hội, có điều kiện. Người Việt Nam có câu: **"Bán anh em xa, mua láng giềng gần"**. Hãy ăn ở hoà bình với kẻ lân cận mình và ngay cả khi kẻ lân cận mình có vay mượn của mình điều gì, thì chớ thúc giục họ trả nợ, nếu họ đang gặp khó khăn và chưa thể trả được, vì Lời Chúa có dạy: **Phàm chủ nợ phải giải thích món vay mà mình đã chịu cho kẻ lân cận mình vay: người chớ thúc kẻ lân cận mình hay là anh em mình trả lại, vì người ta đã cao rao năm giải thích (hân hỷ) cho Đức Giê-hô-va. Người được thúc người ngoại bang trả lại; song vì anh em người có vật chi thuộc về mình, thì phải tha vật ấy cho người.**

Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 19; Phục truyền luật lệ ký 15; Ma-thi-ơ 22;

Ngày 30 tháng 10 năm 2025

Châm ngôn 3:29

Chủ đề: *Chớ lập mưu hại kẻ lân cận con, vì người ăn ở bình yên bên con. Devise not evil against thy neighbour, seeing he dwelleth securely by thee.*

Trong tâm: Nguyên văn chép là: *Chớ có tư tưởng xấu nào nghịch lại kẻ lân cận con, vì người sống yên ổn bên cạnh con.* Đức Chúa Trời cảnh báo tuyến dân của Ngài phải kiểm soát tư tưởng của mình, vì có những ý tưởng không đến bởi chính người ta, nhưng đến từ ma quỷ, là kẻ đã ẩn núp trong thân thể của loài người từ khi A-đam trước nhất phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác ở nơi vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời. Thế gian không tin có Đức Chúa Trời, không tin có thần linh và đó không phải là ý tưởng của loài người, mà là của ma quỷ, chúng luôn tìm cách che giấu thân phận của chúng để lừa dối người ta và để có chỗ nương thân, thay vì phải sống trong chốn không trung. Nhiều người mang danh người tin Chúa, nhưng lại trở nên vô tín trước Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, vì cơ đó mà người ta nghi ngờ, ghen tỵ, đố kỵ người khác, không phải vì họ nhìn thấy tội lỗi của người khác, mà là họ nghe tiếng của ma quỷ mà tưởng là tiếng của Đức Thánh Linh nói với mình, như Đức Chúa Trời đã cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên: *Nếu trong thành nào của xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho, ở giữa người có một người anh em bị nghèo, thì chớ cứng lòng nắm tay lại trước mặt anh em nghèo của mình đó. Nhưng khá sòe tay mình ra, cho người vay món chi cần dùng trong sự nghèo nàn của người. Khá coi chừng, kẻo có một ác tưởng nơi lòng người, rằng: Năm thứ bảy tức là năm giải thích, hãy gân! Khá coi chừng kẻo mất người chẳng đoái thương anh em nghèo của mình, không giúp cho người gì hết, e người kêu cùng Đức Giê-hô-va về người, và người sẽ mắc tội chẳng.* Chúa Jê-sus đã cảnh cáo những người Pha-ri-si về những ý tưởng ác nảy sinh trong lòng họ nghĩ nghịch lại Lời phán của Ngài: *Này, có người đem lại cho Ngài một người đau bại nằm trên giường. Đức Chúa Jê-sus thấy đức tin của các người đó, thì phán cùng người bại rằng: Hỡi con, hãy vững lòng, tội lỗi con đã được tha. Khi ấy, có một vài thầy thông giáo đều nghĩ thầm rằng: Người này nói lộng ngôn. Song Đức Chúa Jê-sus biết ý tưởng mấy thầy đó, thì phán rằng: Nhân sao trong lòng các người có ác tưởng làm vậy? Người tin Chúa phải cần thận khi nghe có lời nói với tư tưởng mình, vì Đức Thánh Linh không bao giờ tố cáo hay tố cho người ta biết tội lỗi của người này hay người kia, vì Ngài có quyền cáo trách tội lỗi của người ta và Ngài không muốn người ta nghĩ ác cho người khác. Nếu bạn thấy có bằng chứng thật về kẻ lân cận mình làm điều sai trái, hãy trực tiếp nhắc nhở người đó nếu có thể vì Đức Thánh Linh sẽ hành động khi chúng ta làm như vậy để người đó nhận biết tội lỗi mà ăn năn, còn nếu không có bằng chứng thật, thì chớ có nghi ngờ, vì tư tưởng nghi ngờ đến từ ma quỷ, rất nguy hiểm.*

Kinh-Thánh tham khảo: Phục truyền luật lệ ký 15; Ma-thi-ơ 9; 1 Cô-rinh-tô 13;

Ngày 31 tháng 10 năm 2025

Châm ngôn 3:30.

Chủ đề: *Nếu không có làm điều hại cho con, chớ tranh giành vô cơ với ai. Strive not with a man without cause, if he have done thee no harm.*

Trong tâm: Nguyên văn chép là: *Đừng vô cơ gây hấn với người khác, nếu người đó không làm hại con!* Người tin Chúa phải luôn tỉnh thức với mọi ý tưởng bất chợt nảy sinh trong tâm trí mình nếu mắt mình không nhìn thấy, tai mình không nghe rõ các lời người ta nói, thì đừng vội vàng xét đoán về bên ngoài của người khác, vì Đức Chúa Trời không cho chúng ta quyền đoán xét người khác chỉ qua cái vẻ bên ngoài mà không có bằng chứng rõ ràng. Hãy luôn nhớ rằng, muôn vật và mọi sự đều ở trong Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời ở trong mọi sự. Nếu Đức Chúa Trời muốn ai đó làm điều gì, thì Ngài sẽ phán rõ ràng cho người ta điều người ấy phải làm theo sự chỉ định công bình của Ngài. Nếu ai đó không làm phiền đến bạn hoặc điều người ta làm đó không thuộc bốn phận của bạn hoặc không can hệ đến bạn, thì bạn đừng can thiệp. Bạn có quyền quan sát và làm chứng về công việc người ta đã làm, nếu điều người ta làm đó là bất hợp pháp với pháp luật, nhưng trước hết phải bạn phải nói chuyện với Chúa ngay trong sự suy nghĩ của bạn, vì Thân của Đức Giê-hô-va luôn hiện diện trong vũ trụ này và chẳng có điều gì có thể giấu khỏi sự Biết của Ngài. Hãy học yên lặng khi bạn đang ở bên ngoài nơi cư trú của mình. Chớ vội vàng can thiệp vào công việc của người khác, vì bạn không phải là người trong cuộc nên bạn không thể biết được những sự người ta đang làm đó có nghĩa gì, vì Lời Chúa có cảnh cáo: *Kẻ nào đi qua đường mà nổi giận về cuộc cãi lẫy không can đến mình, khác nào kẻ nắm con chó nơi vành tai.* Hãy cố gắng ở hòa thuận với mọi người, vì dù chúng ta sống yên lặng trong xã hội, thì điều đó cũng là sự gieo vậy, đến kỳ chúng ta sẽ gặt. Lời Chúa nhắc điều chúng ta cần phải làm khi còn sống trên đất này: *Trong vòng anh em phải ở cho hiệp ý nhau; đừng ước ao sự cao sang, nhưng phải ưa thích sự khiêm nhường. Chớ cho mình là khôn ngoan. Chớ lấy ác trả ác cho ai; phải chăm tìm điều thiện trước mặt mọi người. Nếu có thể được, thì hãy hết sức mình mà hòa thuận với mọi người. Hỡi kẻ rất yêu dấu của tôi ơi, chính mình chớ trả thù ai, nhưng hãy nhường cho cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời; vì có chép Lời Chúa phán rằng: Sự trả thù thuộc về Ta, Ta sẽ báo ứng. Vậy nếu kẻ thù mình có đói, hãy cho ăn; có khát, hãy cho uống; vì làm như vậy, khác nào mình lấy những than lửa đỏ mà chất trên đầu người. Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác.* Hãy học cách sống hòa bình với mọi người, thì chúng ta sẽ được hưởng sự hòa bình. *Hãy tránh sự ác, và làm điều lành, hãy tìm kiếm sự hòa bình, và đeo đuổi sự ấy. Mất Đức Giê-hô-va đoái xem người công bình, lỗi tai Ngài nghe tiếng kêu cầu của họ.* Hãy luôn nhớ rằng: Đức Chúa Trời luôn hiện diện.

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 34; Rô-ma 13; 1 Phi-e-rơ 3;

Ngày 01 tháng 11 năm 2025

Châm ngôn 3:31-32

Chủ đề: *Chớ phân bì với kẻ hung dữ, cũng đừng chọn lối nào của hắn; Vì Đức Giê-hô-va ghét kẻ gian tà; Nhưng kết tình bậu bạn cùng người ngay thẳng. Envy thou not the oppressor, and choose none of his ways: Đừng ghen tỵ với kẻ áp bức và đừng chọn đường lối nào của hắn*

Trong tâm: Trước khi chúng ta được cứu chuộc ra khỏi sự rủa sả của luật pháp, chúng ta cũng đã từng làm điều ác, nay chúng ta được giải thoát thì hãy có lòng thương xót những người đang làm điều ác, vì họ đang bị ma quỷ cầm buộc mà không biết. Hãy cầu nguyện trong lòng và cầu xin Đức Chúa Trời cứu linh hồn những người đó ra khỏi cảnh phụ tù cho tội lỗi. Khi chúng ta còn sống trong thân thể xác thịt này, thì chúng ta nhờ ơn Chúa mà phân biệt được điều lành và điều ác có sự kết thúc khác nhau, nhưng những người còn sống theo thế gian thì không biết được và vì cơ đó mà khi có cơ hội là người ta sẽ tận dụng sức mạnh hoặc quyền thế để đạt điều xác thịt họ muốn, cho đến khi họ bị phán xét. Ngay trong những người mang danh người tin Chúa mà vẫn còn tham muốn quyền lực, sự cai trị, danh vọng hư không, tham muốn của cải của đời này mà không biết mình đang nghèo gặt, túng thiếu, đau mù, trần truồng và lỏa lổ. Rất nhiều người tin Chúa nhưng lại không nhận biết chân giá trị của Lời mà Đức Chúa Trời đã phán, nên họ không thể biết được Lẽ thật, linh hồn họ không được tái sanh, là điều kiện tiên quyết bảo đảm linh hồn người ta nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jê-sus Christ. Nhiều người tin Chúa ngộ nhận việc nói tiếng lạ, nói tiếng mới là dấu hiệu của sự tái sanh! Khi chưa được tái sanh, linh hồn vẫn có trách nhiệm quản trị xác thịt mình làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời như thầy dạy luật Ni-cô-đem, như những người tin nhận Chúa Jê-sus trong ngày lễ ngũ tuần 32 A.D. Ấy là ơn Đức Thánh Linh ban cho linh hồn người ta để họ được gây dựng đức tin mà noi theo Chúa. Linh hồn của người ta chỉ có thể được tái sanh khi linh hồn đó được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Khi linh hồn người nào được tái sanh, người đó sẽ luôn tìm kiếm Lẽ thật, là ma-na đang giấu kín, là nước hằng sống để nuôi dưỡng linh hồn mình. Một trong những lý do khiến người ta nhảy vào chiếm chức thầy tế lễ nhà vua, đó là tham muốn danh vọng, quyền lực hư không, nhưng họ không biết rằng, chính những người đó đã phạm tội chống nghịch quyền tể trị của Đức Chúa Trời. Những người đó không bao giờ được biết Lẽ thật và càng không thể biết Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì họ là kẻ dùng sức mạnh của xác thịt để chiếm đoạt chức vụ không thuộc về họ.

Kinh-Thánh tham khảo: Dân số Ký 3; Giăng 3; Khải huyền 2;